

om, at dette Udvalgs Arbejde maa blive saa kortvarigt, at vi allerede i indeværende Aar kan yde vort Bidrag til, at dette gamle Stridsspørgsmaal endelig fjernes fra vort politiske Liv.

Formanden: Det 5te Medlem for Frederiksborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Heller ikke jeg skal genoptage Diskussionen om, hvorledes Forholdene vil stille sig i Fremtiden, hvilke Krav der vil blive stillet til os, og hvilken Indflydelse saadanne Krav kan have paa vor fremtidige Militærordning. Der er Opfattelserne forskellige, og det bliver de formentlig ved med at være, indtil Kendsgerningerne kommer til at foreligge; for dem maa naturligvis saavel den højtærede Minister som vi andre, antager jeg, bøje sig. Tidspunkt og Udgifter, siger den højtærede Minister, er egentlig de eneste Betæneligheder; vi har overfor Spørgsmaalet om Landbefæstningens Nedlæggelse. Jeg indrømmer, at det er de væsentligste Betæneligheder, vi har. Men for os er Tidspunkt og Udgifter ingenlunde af underordnet Betydning; det er derfor efter min Mening et fuldt berettiget Krav, at man gennem en Udvalgsbehandling kommer til fuldstændig Klarhed over, hvorledes og hvor mange af Værkerne der skal anvendes til Opbevaring af Skyts og til Opbevaring af Ammunition. De Oplysninger, der hidtil har foreligget, har bl. a. gaaet ud paa, at der skulde tilvejebringes de 4 omtalte store Magasiner. Det er muligt, at en Del af Skytset kan opbevares derude, og at man derved kunde spare Udgiften til Magasiner; men forinden der foreligger en saadan samlet Plan, er det ikke muligt for os at se, om vi kan holde Sagen indenfor de Grænser, Ministeren mente i Dag, eller om der ikke senere vil løbe ret betydelige Udgifter paa, hvis man ikke vil prisgive alt det Skyts og den Ammunition, man har derude.

Endnu skal jeg blot gøre den Bemærkning i Anledning af, hvad der er sagt fra andre Sider, at hvad det civile Liv maatte kræve af de indre Værker, vil vi naturligvis gerne tage under Overvejelse, og hvis det kan forenes med det Syn, vi har paa disse Værkers Værdi, vil vi gerne stille saadanne Værker til Raadighed.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg glæder mig over, at det konservative Folkepartis Ordfører med Hensyn til de indre

Søforter stillede sig paa et noget lignende Standpunkt som Partiet Venstre, selv om det ærede Medlem anvendte noget mere forsigtige og tilbageholdne Udtryk. Dette giver mig Forventning om, at vi med Hensyn til dette Spørgsmaal kan komme til en nyttig Forhandling, naar bestemte Forslag vedrørende de enkelte Værker foreligger. Som det fremgaar af, hvad jeg tidligere harsagt, er det saa vist ikke min Opfattelse, at Udgifterne er af ringe Betydning, men det, jeg fremhævede, var, at det konservative Folkepartis Frygt for saadanne Udgifter er ugrundet. Naar det ærede Medlem ønsker en nøjagtig Plan over, hvor Skytset skal anbringes, og hvilke Forter der dertil skal anvendes, skal jeg dertil sige, at det vilde maaske have været nyttigere, om et saadant Ønske var fremkommet i August, end at det fremkommer nu. Men de endelige Oplysninger, der kan faa Betydning i denne Sag, vil i Virkeligheden ikke kunne komme til at foreligge, før man ser, hvilke Anlæg der hurtigst og med størst Fordel kan sælges; og dette er det ikke muligt at bringe Klarhed over, før vi har faaet Bemyndigelse til at udbyde disse Værker til Salg og træde i Forhandling med Kommunerne derom. Først naar vi har faaet en saadan Klarhed, vil vi kunne ordne Sagen paa den mest praktiske Maade. Jeg skal være fuldkommen rede til saavel med Hensyn til disse Afviklingsforanstaltninger som med Hensyn til mange andre Ting stadig at holde mig i Forbindelse med Militærkommissionen og derved i Forbindelse med Repræsentanter for alle Partier.

Axel Møller: Den højtærede Forsvarsminister udtalte for nylig, at han ventede i Løbet af faa Maaneder at kunne fremsætte Forslag til Lov om en almindelig Nyordning af vore militære Forhold. Det forbavser mig, at den højtærede Forsvarsminister mener, det kan gaa saa hurtigt; deri ligger ogsaa, at han ikke mener at behøve at tage Hensyn til de Forslag, som vi alle ved vil fremkomme fra Folkens Forbund. Naar den højtærede Forsvarsminister mener saa hurtigt at kunne fremsætte Forslag om en almindelig Nyordning, forbavser det mig dobbelt, at vi her skal udsondre et enkelt Led af den samlede Plan og i Huj og Hast vedtage et Forslag om Nedlæggelse af Københavns Landbefæstning. Naar man gennemgaar de enkelte Grunde, som kunde tale for Gennemførelse af Forslag som det her foreliggende, vil man efter de fremkomne Oplysninger ikke kunne sige, at det er